

عنوان مقاله:

بازشناسی مسجد کبود تبریز از ساخت تا ویرانی و مرمت

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نسیم جمشیدملک آرا - مربی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه، کارشناسی ارشد مرمت بنا دانشگاه آزاد واحد ابهر

کسرا رونقی - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

امیررضا راثی - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارومیه

خلاصه مقاله:

مسجد کبود یکی از شاهکارهای معماری دوره قراقویونلو در شهر تبریز، پایتخت قراقویونلو ها است. این مسجد در اول عضو از مجموعه ای بزرگتر به نام مجموعه مظفریه بود، که به دلیل زلزله های پی در پی اثری از دیگر بنا های آن به جا نماند. بنا به کتیبه سردر ورودی مسجد سال ساخت مسجد کبود به 870 ه.ق برمی گردد که به نظر می رسد این تاریخ اتمام کاشی کاری سردر ورودی آن باشد. از نظر فرمی، مسجد کبود در مقایسه با دیگر مساجد مشهور ایرانی، فاقد میانسراست. از نظر ترکیب حجمی، شاکله کلی این بنا حاصل اجتماع دو گنبدخانه است که یکی بزرگ تر و در نقش مسجد و دومی کوچک تر و در نقش مقبره می باشد. که بنا به روایات مقبره جهانشاه و همسرش بوده است. این مسجد بعد از زلزله های مهیب بیشتر قسمت هایش تخریب شد و تا اواخر دوره قاجاریه به طور مخروبه باقی ماند، مسجدی که ما میبینیم حاصل مرمت های انجام شده از دوره پهلوی اول تا به کنون است. و طرح اولیه آن متفاوت تر از وضع کنونی بوده است. این مسجد با فرم پلان و معماری خاص خود از تمامی مساجد هم دوره خود متفاوت است و می توان گفت ترکیبی از معماری ایرانی و معماری عثمانی است.

کلمات کلیدی:

مسجد، مسجد کبود تبریز، فرم معماری، معماری ایرانی، معماری عثمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/846552>

